

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 12ης Ιουνίου 2008*

Στην υπόθεση C-458/06,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Regeringsrätten (Σουηδία) με απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2006, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 16 Νοεμβρίου 2006, στο πλαίσιο της δίκης

Skatteverket

κατά

Gourmet Classic Ltd,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Κ. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), E. Juhász, J. Malenovský και T. von Danwitz, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική.

γενικός εισαγγελέας: Υ. Bot
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η Βελγική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την A. Hubert,

— η Πορτογαλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους L. I. Fernandes και
Á. Seíça Neves,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους W. Mölls
και K. Simonsson,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνε-
δρίαση της 3ης Απριλίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 20, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά (ΕΕ L 316, σ. 21).

- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο προσφυγής που άσκησε η Skatteverket (σουηδική φορολογική αρχή) ενώπιον του Regeringsrätten με αίτημα την επικύρωση προκριματικής γνωμοδοτήσεως της Skatterättsnämnden (επιτροπής φορολογικού δικαίου), σχετικής με το φορολογικό καθεστώς της αλκοόλης που περιέχεται στο κρασί που χρησιμοποιείται στη μαγειρική.

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική νομοθεσία

- 3 Το άρθρο 20 της οδηγίας 92/83 ορίζει:

I - 4220

«Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας ο όρος αιθυλική αλκοόλη περιλαμβάνει:

— όλα τα προϊόντα με αποκτημένο ογκομετρικό αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2 % vol, τα οποία υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2207 και 2208, ακόμη και όταν τα εν λόγω προϊόντα αποτελούν μέρος προϊόντος υπαγομένου σε άλλο κεφάλαιο της ΣΟ,

[...]»

4 Το άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της εν λόγω οδηγίας προβλέπει:

«Τα κράτη μέλη απαλλάσσουν τα προϊόντα που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία από τον εναρμονισμένο ειδικό φόρο κατανάλωσης σύμφωνα με τους όρους τους οποίους καθορίζουν με σκοπό την ορθή και απλή εφαρμογή των απαλλαγών αυτών και την πρόληψη φοροδιαφυγής, φοροαποφυγής ή κατάχρησης:

[...]

στ) όταν χρησιμοποιούνται απευθείας ή ως συστατικά ημιμεταποιημένων προϊόντων για την παραγωγή ειδών διατροφής, γεμιστών ή όχι, εφόσον σε κάθε περίπτωση η περιεχόμενη αλκοόλη δεν υπερβαίνει τα 8,5 λίτρα καθαρής αλκοόλης ανά 100 χιλιόγραμμα προϊόντος για τις σοκολάτες και τα 5 λίτρα καθαρής αλκοόλης ανά 100 χιλιόγραμμα προϊόντος, για άλλα προϊόντα.»

Η εθνική νομοθεσία

- 5 Στη Σουηδία, η φορολόγηση της αλκοόλης και των διαφόρων ειδών αλκοολούχων ποτών ρυθμίζεται από τον νόμο (1994:1564) περί του ειδικού φόρου κατανάλωσης επί της αλκοόλης [lagen (1994:1564) om alkoholskatt (SFS 1994, αριθ. 1564), στο εξής: LAS].
- 6 Σύμφωνα με το άρθρο 1, πρώτο εδάφιο, του νόμου αυτού, οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης επί της αλκοόλης καταβάλλονται για την μπύρα, το κρασί και άλλα ποτά προερχόμενα από ζύμωση, για τα ενδιάμεσα προϊόντα, καθώς και για την αιθυλική αλκοόλη, τα οποία παρασκευάζονται στην εθνική επικράτεια, εισέρχονται ή παραλαμβάνονται από άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εισάγονται από τρίτη χώρα.
- 7 Το άρθρο 6 του LAS προβλέπει ότι οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης καταβάλλονται για τα προϊόντα που εμπίπτουν στις κλάσεις ΣΟ 2207 και ΣΟ 2208, με αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2 % vol, ακόμη και αν αυτά περιέχονται σε άλλα προϊόντα τα οποία εμπίπτουν σε άλλο κεφάλαιο της Συνδυασμένης Ονοματολογίας.
- 8 Κατά το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, σημείο 5, του LAS, ειδικός φόρος κατανάλωσης δεν καταβάλλεται για τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται απευθείας σε τρόφιμα ή ως συστατικά ημιμεταποιημένων προϊόντων για την παραγωγή ειδών διατροφής, γεμιστών ή όχι, εφόσον σε κάθε περίπτωση η περιεχόμενη αλκοόλη δεν υπερβαίνει τα 8,5 λίτρα καθαρής αλκοόλης ανά 100 kg προϊόντος για τις σοκολάτες και τα 5 λίτρα καθαρής αλκοόλης ανά 100 kg προϊόντος για άλλα προϊόντα.

Η υπόθεση της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 9 Επιθυμώντας να θέσει στο εμπόριο στη Σουηδία κρασί που χρησιμοποιείται στη μαγειρική και θέλοντας να πληροφορηθεί το φορολογικό καθεστώς στο οποίο υπόκειται το κρασί αυτό, η Gourmet Classic Ltd (στο εξής: Gourmet) ζήτησε από τη Skatterättsnämnden μια προκριματική γνωμοδότηση.
- 10 Προς στήριξη της αιτήσεώς της, η Gourmet ισχυρίστηκε ότι το κρασί που χρησιμοποιείται στη μαγειρική τυγχάνει της απαλλαγής των άρθρων 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 92/83 και 7, πρώτο εδάφιο, σημείο 5, του LAS.
- 11 Στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας, η Skatteverket υποστήριξε ότι το κρασί που χρησιμοποιείται στη μαγειρική υπόκειται στον ειδικό φόρο κατανάλωσης, δύναται όμως να τύχει της απαλλαγής του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, σημείο 5, του LAS.
- 12 Με την προκριματική γνωμοδότηση, η Skatterättsnämnden κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, μολονότι το κρασί που χρησιμοποιείται στη μαγειρική υπόκειται, καταρχήν, σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, απαλλάσσεται, ως προϊόν διατροφής, από τον ειδικό αυτό φόρο δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 92/83.
- 13 Εντούτοις, ο πρόεδρος της Skatterättsnämnden εξέφρασε διαφορετική άποψη, σύμφωνα με την οποία το κρασί που χρησιμοποιείται στη μαγειρική δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του LAS.
- 14 Η Skatteverket προσέφυγε κατά της προκριματικής γνωμοδοτήσεως της Skatterättsnämnden ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου και ζήτησε την επικύρωση της εν λόγω γνωμοδοτήσεως.

- 15 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι η υπόθεση της κύριας δίκης έχει το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό ότι η Skatteverket μπορεί, προκειμένου να δημιουργήσει νομολογιακό προηγούμενο στον τομέα της φορολογίας, να προσφύγει κατά προκριματικής γνωμοδοτήσεως της Skatterättsnämnden, ακόμη και για να ζητήσει της επικύρωσή της και, μάλιστα, έστω και αν οι ενδιαφερόμενοι δεν αμφισβήτησαν το κύρος της γνωμοδοτήσεως αυτής.
- 16 Στην υπόθεση της κύριας δίκης, το αιτούν δικαστήριο κρίνει ότι για να αποφανθεί επί της αιτήσεως της Skatteverket είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί αν το κρασί που χρησιμοποιείται στη μαγειρική περιέχει αιθυλική αλκοόλη κατά την έννοια του άρθρου 20, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 92/83.
- 17 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Regeringsrätten αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Πρέπει η αλκοόλη που περιέχεται στο κρασί που χρησιμοποιείται στη μαγειρική να κατατάσσεται στην κατηγορία της αιθυλικής αλκοόλης κατά την έννοια του άρθρου 20, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 92/83 [...]»

Επί της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου

- 18 Λαμβανομένου υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου το Regeringsrätten υπέβαλε το προδικαστικό ερώτημα, είναι απαραίτητο να υπομνησθούν και να διευκρινιστούν ορισμένες αρχές σχετικές με την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου βάσει του άρθρου 234 ΕΚ.
- 19 Σύμφωνα με το άρθρο 234, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, ΕΚ, όταν ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους ανακύπτει ζήτημα ερμηνείας της Συνθήκης ΕΚ ή πράξεων των οργάνων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το δικαστήριο αυτό μπορεί ή, αν πρόκειται για

εθνικό δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα εσωτερικού δικαίου, οφείλει, αν κρίνει ότι απόφαση επί του ζητήματος είναι αναγκαία για την έκδοση της δικής του απόφασης, να παραπέμψει το ζήτημα στο Δικαστήριο για να αποφανθεί επ' αυτού (βλ. αποφάσεις της 8ης Νοεμβρίου 1990, C-231/89, Gmurzynska-Bscher, Συλλογή 1990, σ. I-4003, σκέψη 17, και της 9ης Φεβρουαρίου 1995, C-412/93, Leclerc-Siplec, Συλλογή 1995, σ. I-179, σκέψη 9).

- 20 Το άρθρο 234 ΕΚ αποβλέπει στην αποτροπή αποκλίσεων κατά την ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου, το οποίο τα εθνικά δικαστήρια πρέπει να εφαρμόσουν και αποσκοπεί στο να διασφαλίσει, εν πάση περιπτώσει, στο δίκαιο αυτό το ίδιο αποτέλεσμα σε όλα τα κράτη μέλη (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 1974, 166/73, Rheinmühlen-Düsseldorf, Συλλογή τόμος 1974, σ. 17, σκέψη 2).
- 21 Κατά πάγια νομολογία, η διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 234 ΕΚ αποτελεί ένα μέσο συνεργασίας μεταξύ του Δικαστηρίου και των εθνικών δικαστηρίων (αποφάσεις της 18ης Οκτωβρίου 1990, C-297/88 και C-197/89, Dzodzi, Συλλογή 1990, σ. I-3763, σκέψη 33, της 12ης Μαρτίου 1998, C-314/96, Djabali, Συλλογή 1998, σ. I-1149, σκέψη 17, και της 5ης Φεβρουαρίου 2004, C-380/01, Schneider, Συλλογή 2004, σ. I-1389, σκέψη 20).
- 22 Στο πλαίσιο αυτής της συνεργασίας, απόκειται στο εθνικό δικαστήριο, το οποίο είναι το μόνο που έχει άμεση γνώση των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως της κύριας δίκης και το οποίο έχει την ευθύνη της μέλλουσας να εκδοθεί δικαστικής αποφάσεως, να εκτιμήσει, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της υποθέσεως, τόσο την ανάγκη εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως για να είναι σε θέση να εκδώσει την απόφασή του όσο και τη λυσιτέλεια των ερωτημάτων που θέτει στο Δικαστήριο (βλ. αποφάσεις της 16ης Ιουλίου 1992, C-83/91, Meilicke, Συλλογή 1992, σ. I-4871, σκέψη 23, Leclerc-Siplec, προαναφερθείσα, σκέψη 10, καθώς και της 18ης Μαρτίου 2004, C-314/01, Siemens και ARGE Telekom, Συλλογή 2004, σ. I-2549, σκέψη 34).
- 23 Ειδικότερα, η προβλεπόμενη από το άρθρο 234, τρίτο εδάφιο, ΕΚ υποχρέωση υποβολής στο Δικαστήριο προδικαστικού ερωτήματος εντάσσεται στο πλαίσιο της συνεργασίας, η οποία έχει θεσπισθεί προς διασφάλιση της ορθής εφαρμογής και της ενιαίας ερμηνείας του κοινοτικού δικαίου στο σύνολο των κρατών μελών, μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων, υπό την ιδιότητά τους ως δικαστηρίων επιφορτισμένων με την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, και του Δικαστηρίου. Η υποχρέωση

αυτή αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, στην αποτροπή του ενδεχομένου διαμορφώσεως σε κάποιο κράτος μέλος εθνικής νομολογίας αποκλίνουσας από τους κανόνες του κοινοτικού δικαίου (βλ. αποφάσεις της 4ης Νοεμβρίου 1997, C-337/95, Parfums Christian Dior, Συλλογή 1997, σ. I-6013, σκέψη 25, της 22ας Φεβρουαρίου 2001, C-393/98, Gomes Valente, Συλλογή 2001, σ. I-1327, σκέψη 17, της 4ης Ιουνίου 2002, C-99/00, Lyckeskog, Συλλογή 2002, σ. I-4839, σκέψη 14, καθώς και της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, C-495/03, Intermodal Transports, Συλλογή 2005, σ. I-8151, σκέψεις 29 και 38).

- 24 Κατά συνέπεια, εφόσον τα υποβληθέντα από το εθνικό δικαστήριο ερωτήματα αφορούν την ερμηνεία διατάξεως κοινοτικού δικαίου, το Δικαστήριο υποχρεούται, κατ' αρχήν, να αποφανθεί (αποφάσεις Meilicke, προαναφερθείσα, σκέψη 24, Leclerc-Siplec, προαναφερθείσα, σκέψη 11, καθώς και της 18ης Νοεμβρίου 1999, C-200/98, X και Y, Συλλογή 1999, σ. I-8261, σκέψη 19).
- 25 Εντούτοις, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, πρέπει να ερευνά τις συνθήκες υπό τις οποίες του έχουν υποβληθεί τα ερωτήματα από τον εθνικό δικαστή, προκειμένου να ελέγξει κατά πόσον είναι αρμόδιο να απαντήσει. Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο αρνείται να απαντήσει σε προδικαστικό ερώτημα εθνικού δικαστηρίου όταν προδήλως προκύπτει ότι η ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου την οποία ζητεί το εθνικό δικαστήριο δεν έχει καμία σχέση με το υποστατό ή το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όταν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή ακόμα όταν το Δικαστήριο δεν διαθέτει τα πραγματικά ή νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στα ερωτήματα που του υποβλήθηκαν (βλ. αποφάσεις της 16ης Δεκεμβρίου 1981, 244/80, Foglia, Συλλογή 1981, σ. 3045, σκέψη 21, της 13ης Μαρτίου 2001, C-379/98, PreussenElektra, Συλλογή 2001, σ. I-2099, σκέψη 39, της 22ας Ιανουαρίου 2002, C-390/99, Canal Satellite Digital, Συλλογή 2002, σ. I-607, σκέψη 19, και Schneider, προαναφερθείσα, σκέψη 22).
- 26 Πράγματι, αν και το πνεύμα συνεργασίας, που πρέπει να διέπει την άσκηση των καθηκόντων που το άρθρο 234 ΕΚ αναθέτει αντιστοίχως στον εθνικό και τον κοινοτικό δικαστή, επιβάλλει στο Δικαστήριο την υποχρέωση να σέβεται τις ιδιαίτερες ευθύνες του εθνικού δικαστή, εντούτοις επιβάλλει συγχρόνως και στον εθνικό δικαστή, όταν κάνει χρήση των δυνατοτήτων που του παρέχει το άρθρο αυτό, να λαμβάνει υπόψη του και την ιδιαίτερη λειτουργία που επιτελεί στον τομέα αυτό το Δικαστήριο, που συνίσταται στη συμβολή του στην απονομή της δικαιοσύνης εντός των κρατών μελών και όχι στη διατύπωση συμβουλευτικών γνώμων για ζητήματα γενικά ή υποθετικά (βλ. προαναφερθείσες αποφάσεις Foglia, σκέψεις 18 και 20, καθώς και Meilicke, σκέψη 25).

- 27 Όσον αφορά τη διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας τέθηκε το προδικαστικό ερώτημα, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, σε περίπτωση προσφυγής, η ενώπιον του Regeringsrätten διαδικασία αποσκοπεί στον έλεγχο της νομιμότητας μιας γνωμοδότησεως η οποία, αφ' ης στιγμής καταστεί οριστική, δεσμεύει τη φορολογική αρχή και χρησιμεύει ως βάση για την επιβολή του φόρου, αν και στον βαθμό που το πρόσωπο που ζήτησε τη γνωμοδότηση αυτή προβαίνει στην υλοποίηση της πράξεως που προβλέπεται στην αίτησή του, και ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, το Regeringsrätten πρέπει να θεωρηθεί ότι ασκεί λειτουργία δικαιοδοτικής φύσεως (απόφαση X και Y, προαναφερθείσα, σκέψη 17).
- 28 Το γεγονός ότι η Skatteverket ζήτησε την επικύρωση της προκριματικής γνωμοδότησεως της Skatterättsnämnden ουδόλως επηρεάζει τον ένδικο χαρακτήρα της διαδικασίας στο πλαίσιο της οποίας τέθηκε το προδικαστικό ερώτημα.
- 29 Επιπλέον, στην υπόθεση της κύριας δίκης, το αιτούν δικαστήριο υποβάλλει στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία διατάξεως κοινοτικού δικαίου, ήτοι του άρθρου 20, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 92/83, και κρίνει ότι η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του ζητήματος είναι αναγκαία προκειμένου να προβεί σε έλεγχο της νομιμότητας της προκριματικής γνωμοδότησεως της Skatterättsnämnden. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο δεν οδηγείται στη διατύπωση συμβουλευτικής γνώμης επί υποθετικού ζητήματος.
- 30 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι το Regeringsrätten έχει συναφώς πλήρη δικαιοδοσία, ανεξαρτήτως των ισχυρισμών των διαδίκων.
- 31 Εξάλλου, καθόσον οι αποφάσεις του Regeringsrätten δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου, το δικαστήριο αυτό οφείλει, σύμφωνα με το άρθρο 234, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, να παραπέμψει το ζήτημα στο Δικαστήριο.
- 32 Κατά συνέπεια, όπως προαναφέρθηκε με τη σκέψη 23 της παρούσας αποφάσεως, σε μια διαδικασία όπως αυτή της κύριας δίκης, μόνο δια της υποβολής στο Δικαστήριο αιτήσεως για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως δύναται να επιτευχθεί ο σκοπός της ως άνω διατάξεως, που συνίσταται στη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής και της ενιαίας ερμηνείας του κοινοτικού δικαίου στο σύνολο των κρατών μελών και στην

αποτροπή του ενδεχομένου διαμορφώσεως στο οικείο κράτος μέλος εθνικής νομολογίας αποκλίνουσας από τους κανόνες του κοινοτικού δικαίου.

- 33 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, το Δικαστήριο έχει αρμοδιότητα να απαντήσει στο ερώτημα που υπέβαλε το Regeringsrätten.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 34 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν η αλκοόλη που περιέχεται στο κρασί που χρησιμοποιείται στη μαγειρική πρέπει να κατατάσσεται στην κατηγορία της αιθυλικής αλκοόλης κατά την έννοια του άρθρου 20, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 92/83.

- 35 Συναφώς, μολοντί, όπως επισημαίνει το αιτούν δικαστήριο, το κρασί που χρησιμοποιείται στη μαγειρική είναι, αυτό καθαυτό, παρασκεύασμα διατροφής το οποίο εμπίπτει στο κεφάλαιο 21 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που επισυνάπτεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1), πάντως το εν λόγω παρασκεύασμα διατροφής περιέχει αιθυλική αλκοόλη η οποία εμπίπτει στις κλάσεις 2207 και 2208 της ονοματολογίας αυτής.

- 36 Κατά συνέπεια, αν η αιθυλική αλκοόλη που περιέχεται στο κρασί που χρησιμοποιείται στη μαγειρική έχει αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2 % vol, η αλκοόλη αυτή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 20, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 92/83.

- 37 Το γεγονός ότι το κρασί που χρησιμοποιείται στη μαγειρική θεωρείται, αυτό καθαυτό, ως παρασκεύασμα διατροφής ουδώς επηρεάζει την εκτίμηση αυτή.

- 38 Συγκεκριμένα, το άρθρο 20, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 92/83 έχει εφαρμογή ακόμη και στην περίπτωση στην οποία τα προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της διατάξεως αυτής περιέχονται σε προϊόν το οποίο εμπίπτει σε άλλο κεφάλαιο της Συνδυασμένης Ονοματολογίας.
- 39 Κατά συνέπεια, η αλκοόλη που περιέχεται στο κρασί που χρησιμοποιείται στη μαγειρική αποτελεί, εφόσον έχει αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2 % vol, αιθυλική αλκοόλη κατά την έννοια του άρθρου 20, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 92/83, η οποία υπόκειται στον εναρμονισμένο ειδικό φόρο κατανάλωσης, υπό την επιφύλαξη της απαλλαγής που προβλέπει το άρθρο 27, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας.
- 40 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η αλκοόλη που περιέχεται στο κρασί που χρησιμοποιείται στη μαγειρική πρέπει, εφόσον έχει αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2 % vol, να κατατάσσεται στην κατηγορία της αιθυλικής αλκοόλης κατά την έννοια του άρθρου 20, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 92/83.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 41 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

Η αλκοόλη που περιέχεται στο κρασί που χρησιμοποιείται στη μαγειρική πρέπει, εφόσον έχει αλκοολικό τίτλο άνω του 1,2 % vol, να κατατάσσεται στην

κατηγορία της αιθυλικής αλκοόλης κατά την έννοια του άρθρου 20, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά.

(υπογραφές)